

۹ هزار مانع میان شیراز و شهروندانش

گزارشی از تغییر کاربری اراضی کشاورزی؛ از مزرعه تا بازار زمین

زمین‌هایی که دیگر نان نمی‌دهند

دیوارهای سیمانی آرام‌آرام جای خوشه‌های گندم را می‌گیرند. مزارع و باغاتی که تا چند سال پیش برنج، سبزی، خیار و میوه می‌دادند، حالا به قطعات کوچک محصورشده‌ای تبدیل شده‌اند که روی تابلوهای فروششان نوشته‌اند: «باغ ویلا»، «زمین با قابلیت تغییر کاربری» یا «فرصت سرمایه‌گذاری». در بسیاری از روستاهای شمال کشور، اطراف کلان‌شهرها و حتی دشت‌های حاصلخیز تغییر کاربری اراضی کشاورزی دیگر یک اتفاق استثنایی نیست؛ روندی است که هر روز تکرار می‌شود.

سال‌هاست دستگاه‌های مسئول درباره پیامدهای این روند هشدار می‌دهند و هر سال هزاران پرونده تخلف تشکیل می‌شود. اما پیش مهم‌ترین است که چرا با وجود قانون، برخوردی قضایی و تخریب ساخت‌وسازهای غیرمجاز همچنان زمین‌های کشاورزی از چرخه تولید خارج می‌شوند؟ آیا مسئله فقط قانون‌گریزی است یا ریشه‌های عمیق‌تر در اقتصاد کشاورزی دارد؟ پاسخ این پرسش را شاید بتوان در موضعی جست‌وجو کرد که داور نامدار رئیس سازمان امور اراضی کشور می‌پدیده‌اند: «یکی از دلایل تغییر کاربری، پایین بودن انگیزه کشاورزان برای حفظ کاربری کشاورزی است. وقتی محصولات کشاورزی نمی‌توانند با بخش خدمات و صنعت رقابت کنند، طبیعی است که کشاورز به سمت کاربری دیگری برود.» این جمله، نقطه آغاز فهم بحرانی است که تنها به چند دیوارکشی غیرمجاز محدود نمی‌شود؛ بحرانی که به امنیت غذایی کشور گره خورده است.

در ادبیات رسمی، تغییر کاربری معمولاً به عنوان یک تخلف شناخته

روزنامه پیام ما

سال بیست و دوم | شماره پیاپی ۳۴۳۸ | شنبه ۱۳ تیر ۱۴۰۵ | قیمت ۱۰ هزار تومان

www.payamema.ir

بدرقه رهبر شهید

آیین رسمی وداع و ادای احترام هیئت‌های خارجی به پیکر رهبر شهید انقلاب اسلامی، از ساعت هشت صبح جمعه ۱۲ تیر با حضور رؤسای دولت‌ها و مجالس، مقام‌ها و نمایندگان کشورهای مختلف در مصلای امام خمینی (ره) تهران آغاز شد. بر اساس برنامه اعلام‌شده، مراسم وداع مردمی از صبح شنبه ۱۳ تیر در تهران آغاز می‌شود و سپس از آیین‌های تشییع در تهران، قم، نجف و کربلا، پیکر رهبر شهید انقلاب اسلامی پنجشنبه ۱۸ تیر در مشهد تشییع و در حرم مطهر امام رضا (ع) به خاک سپرده می‌شود

گزارش «پیام ما» از خلأ حکمرانی آب در معادن کشور آب‌هایی که در باطله‌های معدن گم می‌شوند

«هومن جوکار» و «سپیده کاشانی»

بازداشت دوباره ابهام دوباره

انصاری در دیدار با معاون دبیرکل سازمان ملل:

بدون صلح حفاظت از محیط‌زیست ممکن نیست

کارزار حمایت از حقوق مستأجران

محمدکریم آسایش | انکشگر و پژوهشگر شهری

یادداشت

امنیت غذایی بدون حفظ آب و خاک ممکن نیست

علیرضا مرادی | رئیس روابط عمومی موسسه جهاد استقلال

یادداشت

کارزار حمایت از حقوق مستأجران حلقه‌ای از زنجیره دفاع از مسکن

همان دوره با صدور بیانیه‌های حمایتی (به‌ویژه در شرایط کرونا)، تولید محتوا درباره اتحادیه مستأجران و طرح موضوع بازار نجومی اجاره، فعالیت خود را ادامه داد. از جمله تولیدات این مجموعه، ویدیوی «کابوس مسکن» براساس بازتاب توییت‌های کاربران بود. در کنار این مجموعه، صفحات «حق سرپناه» و «صدای مستأجر» در اینستاگرام نیز به طرح مطالبات مستأجران پرداختند. همچنین برخی جریان‌های سیاسی نیز به این موضوع توجه نشان دادند؛ از جمله بیانیه حزب ندای ایرانیان و فعالیت‌های جریان عدالت‌خواه. موضوع اجاره در همین سال‌ها در بسترهایی مانند سایت «کارزار» و «فارس‌من» نیز مطرح شد و کارزارهای متعددی شکل گرفت. از جمله می‌توان به کارزار «درخواست نظارت بر قیمت نجومی رهن و اجاره خانه در کلانشهرها» اشاره کرد که با حمایت مجمع حق بر شهر در تهران است.

به‌تازگی کارزاری با عنوان «حمایت از حقوق مستأجران» منتشر شده است. نویسنده این کارزار، هانیه بنی‌هاشمی، دانش‌آموخته برنامه‌ریزی شهری، روزنامه‌نگاری و مردم‌شناسی و پژوهشگر کتاب «ولی خانه من نیست: مردم‌نگاری زیست‌فرهنگ اجاره‌نشینی در تهران» است. از سال ۱۳۹۷ به این سو، مجموعه‌ای از فعالیت‌ها با محوریت اجاره‌نشینی و حقوق مستأجران گرفته شده است. تعیین موضوع مسکن به‌عنوان محور اصلی مجمع عمومی سازمان مردم‌نهاد «مجمع حق بر شهر باهمستان»، تشکیل کارگروه مسکن و انتشار بیانیه «حقوق اجاره‌نشینی‌ها» از جمله این اقدامات است. در ادامه، نشست «ایدئولوژی پنهان شهر و حذف صدای مستأجران» با حضور پرویز صداقت و ایمان واقفی در بهمن ۱۳۹۸ برگزار شد. مجمع حق بر شهر باهمستان در

تهران روز گذشته، جمعه ۱۲ تیر، با حضور نمایندگان، شخصیت‌ها و گروه‌های مردمی از حدود ۱۰۰ کشور صحنه بدرقه جهانی رهبر شهیدی شد که پرچم مقاومت، عدالت‌خواهی و دفاع از مظلومان را فراتر از مرزهای ایران برافراشت.

به گزارش ایرنا، آیین رسمی وداع و ادای احترام به پیکر رهبر شهید انقلاب اسلامی از ساعت هشت صبح جمعه در تهران آغاز شد. رؤسای دولت‌ها و مجالس، وزیران امور خارجه، نمایندگان ویژه کشورهای، رهبران ادیان، اندیشمندان، شخصیت‌های سیاسی و گروه‌های مردمی از حدود ۱۰۰ کشور در این مراسم حضور یافتند تا با رهبری وداع کنند که نام و اندیشه او طی دهه‌ها با استقلال‌خواهی، وحدت مسلمانان، آزادی فلسطین و ایستادگی در برابر سلطه‌گران جهانی پیوند خورده بود.

این حضور گسترده، تنها اجتماع هیئت‌های رسمی با آیینی متعارف در بدرقه یک رهبر سیاسی نبود. تهران در این روز به میعادگاه ملت‌ها، ادیان، فرهنگ‌ها و جریان‌هایی تبدیل شد که هر یک در سیمای رهبر شهید، بخشی از آرمان‌های دیرینه خود برای عدالت، آزادی، استقلال و رهایی از سلطه را می‌دیدند. اسماعیل یقانی، سخنگوی وزارت امور خارجه، پیش از برگزاری مراسم اعلام کرده بود که آیین وداع و تشییع پیکر رهبر شهید انقلاب اسلامی، نه تنها برای ملت ایران، بلکه برای مردم منطقه، مسلمانان و همه آزادگان جهان، رویدادی تاریخی و بسیار مهم به شمار می‌رود. او گفته بود میهمانی از حدود ۱۰۰ کشور، شامل شخصیت‌ها، رؤسای دولت‌ها، رؤسای مجالس، وزیران امور خارجه، نمایندگان ویژه دولت‌ها و گروه‌های متعدد مردمی، در این مراسم شرکت می‌کنند. حضور امروز این هیئت‌ها، ایجاد جهانی رویدادی را آشکار کرد که معنای آن فراتر از مرزهای جغرافیایی ایران امتداد یافته است.

در میان آنچه پرچم‌ها، چهره‌ها و زبان‌های گوناگون، یک پیام مشترک شنیده می‌شد: مردمی که برای عدالت می‌ایستند، رهبرانی را که در سخت‌ترین طوفان‌ها از حقیقت عقب نمی‌نشینند، فراموش نمی‌کنند. رهبرانی که قدرت را نه برای آسایش شخصی، بلکه برای دفاع از کرامت ملت‌ها می‌خواهند، در حافظه تاریخ می‌مانند و حتی شهادت نیز نمی‌تواند پیوند آنان با آزادگان جهان را از میان ببرد.

رهبر شهید انقلاب اسلامی در سال‌های رهبری خود، استقلال رای را با وجود فشارها، تحریم‌ها، تهدیدها و جنگ‌های تحمیلی حفظ کردند. ایشان در دورانی که بسیاری از دولت‌ها در برابر اراده قدرت‌های بزرگ سر فرود آوردند، بر حق ملت ایران برای تعیین سرنوشت خود ایستادند و اجازه ندادند دنیاهاوی قدرت‌های سلطه‌گر، صدای استقلال و عزت یک ملت را خاموش کنند.

این استقلال، تنها یک موضع سیاسی نبود؛ بلکه ریشه در اصالت اخلاقی و ایمانی داشت. از نگاه ایشان، حقانیت یک موضع با میزان رضایت قدرت‌های جهانی سنجیده نمی‌شد. معیار عدالت، کرامت انسان و دفاع از حقیقت بود. همین استقلال رای به گفتمان انقلاب اسلامی قدرتی بخشید که از محدوده ایران عبور کرد و در میان ملت‌های زیر فشار استعمار تبعیض، اشغال و مداخله خارجی پژواک یافت.

حضور نمایندگان حدود ۱۰۰ کشور در تهران، نشانه‌ای از قدرت همین گفتمان‌سازی بین‌المللی بود؛ گفتمانی که جهان را به شرق و غرب، شمال و جنوب یا ملت‌های درجه یک و درجه دو تقسیم نمی‌کرد، بلکه مرز اصلی را میان عدالت و ظلم، استقلال و سلطه، مقاومت و تسلیم می‌دانست. ایرنا

کارزار حمایت از حقوق مستأجران حلقه‌ای از زنجیره دفاع از مسکن

موضوع مناقشه‌برانگیز تبدیل شد. همچنین در دهه ۱۳۷۰ نیز شورش‌های شهری متأثر از مسئله مسکن رخ داد که از جمله می‌توان به شورش‌های کوی طلاب مشهد در سال ۱۳۷۱ و شورش اسلامشهر در سال ۱۳۷۴ اشاره کرد. در سال‌های ابتدایی انقلاب نیز جنبش‌های مسکن یکی از عناصر مهم سیاسی و اجتماعی بودند؛ موضوعی که در آثاری مانند کتاب «سیاست‌های خیابانی» اثر آصف بیات و فیلم‌هایی همچون «اجاره‌نشینی‌ها» اثر داریوش مهرجویی، «خارج از محدوده» اثر رخشان بنی‌اعتماد، و مستندهایی مانند «اجاره‌نشینی» (ابراهیم مختاری و کیوان کیانی)، «سرپناه، بحران مسکن و مهاجرین» (محمد تهامی‌نژاد) و «سرپناه، بحران مسکن و اراضی شهری» (فریدون جوادی) بازتاب یافته است.

شکل‌گیری کنشگری مستأجران

از سال ۱۳۹۷ به این سو، مجموعه‌ای از فعالیت‌ها با محوریت اجاره‌نشینی و حقوق مستأجران شکل گرفته است. تعیین موضوع مسکن به‌عنوان محور اصلی مجمع عمومی سازمان مردم‌نهاد «مجمع حق بر شهر باهمستان»، تشکیل کارگروه مسکن و انتشار بیانیه «حقوق اجاره‌نشینی‌ها» از جمله این اقدامات است. در ادامه، نشست «ایدئولوژی پنهان شهر و حذف صدای مستأجران» با حضور پرویز صداقت و ایمان واقفی در بهمن ۱۳۹۸ برگزار شد. مجمع حق بر شهر باهمستان در

یادداشت

امنیت غذایی بدون حفظ آب و خاک ممکن نیست

کاهش دهد و مدیریت منابع را بهبود بخشد، می‌تواند بخشی از آینده کشاورزی کشور باشد. در این میان، توجه به کشاورزان خرد و بهره‌برداران روستایی از مهم‌ترین الزامات تحقق تولید پایدار است. بخش قابل توجهی از تولیدات کشاورزی کشور توسط این گروه انجام می‌شود و تداوم امنیت غذایی نیز تا حد زیادی به حفظ و تقویت ظرفیت‌های آنان وابسته است. اگر کشاورزان خرد از روند توسعه و دسترسی به امکانات جدید فاصله بگیرند، پایداری تولید در سطح ملی نیز با چالش روبرو می‌شود. توانمندسازی این گروه از مسیرهای مختلفی امکان‌پذیر است؛ از تسهیل دسترسی به نهاده‌های باکیفیت و آموزش‌های فنی گرفته تا انتقال فناوری، توسعه الگوهای همکاری و ایجاد ارتباط مؤثر میان تولیدکنندگان و بازار یکی از راهکارهای مؤثر در این زمینه، تقویت تشکلهای و

بهره‌وری را افزایش دهد، هزینه‌های تولید را

یادداشت

امنیت غذایی بدون حفظ آب و خاک ممکن نیست

هدف جداگانه و متضاد نیستند، بلکه به یکدیگر وابسته‌اند. اگر منابع آب و خاک دچار آسیب شوند، ظرفیت تولید در آینده نیز کاهش خواهد یافت. به همین دلیل، هر برنامه توسعه‌ای در بخش کشاورزی باید بر پایه حفاظت از منابع پایه طراحی شود. دستیابی به این هدف از مسیرهایی مانند توسعه کشاورزی دانش‌محور، اجرای الگوی کشت متناسب با شرایط اقلیمی، ارتقای بهره‌وری آب و خاک، کاهش ضایعات و مدیریت علمی تولید امکان‌پذیر است. همچنین استفاده از بذرهایی پربازده، توسعه مکانیزاسیون و مدیریت دقیق نهاده‌ها می‌تواند بدون وارد کردن فشار مضاعف بر منابع طبیعی، زمینه افزایش تولید را فراهم کند. آینده کشاورزی کشور در گرو دستیابی به یک اصل اساسی است: «تولید بیشتر با مصرف کمتر منابع». نقطه‌ای که در آن امنیت غذایی، توسعه اقتصادی و حفاظت از محیط‌زیست در کنار یکدیگر معنا پیدا می‌کنند و مسیر پایدارتری برای تولید رقم می‌زنند.

تأمین امنیت غذایی تنها با افزایش تولید ممکن نیست آینده کشاورزی ایران به بهره‌وری بیشتر دسترسی عادلانه به فناوری و حفاظت هم‌زمان از منابع پایه‌ای چون آب و خاک وابسته است

علیرضا مرادی | رئیس روابط عمومی موسسه جهاد استقلال

یادداشت

محمدکریم آسایش | انکشگر و پژوهشگر شهری

یادداشت

زمین‌هایی که دیگر نان نمی‌دهند

گزارشی از تغییر کاربری اراضی کشاورزی؛ از مزرعه تا بازار زمین

مدیرکل دفتر حفظ کاربری اراضی کشاورزی، شبنم مسعودی

شبنم مسعودی | روزنامه نگار

سال‌هاست دستگاه‌های مسئول درباره پیامدهای این روند هشدار می‌دهند و هر سال هزاران پرونده تخلف تشکیل می‌شود. اما پرسش مهم‌تر این است که چرا با وجود قانون، برخورداری قضایی و تخریب ساخت‌وسازهای غیرمجاز همچنان زمین‌های کشاورزی از چرخه تولید خارج می‌شوند؟ آیا مسئله فقط قانون‌گریزی است یا ریشه‌های عمیق‌تر در اقتصاد کشاورزی دارد؟

پاسخ این پرسش را شاید بتوان در موضوعی جست‌وجو کرد که داور نامدار، رئیس سازمان امور اراضی کشور بی‌پرده بیان می‌کند: «یکی از دلایل تغییر کاربری، پایین بودن انگیزه کشاورزان برای حفظ کاربری کشاورزی است. وقتی محصولات کشاورزی نمی‌توانند با بخش خدمات و صنعت رقابت کنند، طبیعی است که کشاورز به سمت کاربری دیگری برود.»

این جمله، نقطه آغاز فهم بحرانی است که تنها به چند دیوارکشی

دیوارهای سیمانی آرام‌آرام جای خوشه‌های گندم را می‌گیرند. مزارع و باغاتی که تا چند سال پیش برنج، سبزی، خیار و میوه می‌دادند، حالا به قطعات کوچک محصورشده‌ای تبدیل شده‌اند که روی تابلوهای فروششان نوشته‌اند: «باغ‌ویلا»، «زمین با قابلیت تغییر کاربری» یا «فرصت سرمایه‌گذاری». در بسیاری از روستاهای شمال کشور اطراف کلان‌شهرها و حتی دشت‌های حاصلخیز، تغییر کاربری اراضی کشاورزی دیگر یک اتفاق استثنایی نیست؛ روندی است که هر روز تکرار می‌شود.

غیرمجاز محدود نمی‌شود؛ بحرانی که به امنیت غذایی کشور گره خورده است.

زمین؛ سرمایه تولید غذا یا کالای سرمایه‌ای؟

در ادبیات رسمی، تغییر کاربری معمولاً به عنوان یک تخلف شناخته می‌شود؛ اما واقعیت میدانی نشان می‌دهد زمین کشاورزی امروز بیش از آنکه ابزار تولید باشد، به یک دارایی سرمایه‌ای تبدیل شده است. فاصله قیمت میان یک هکتار زمین زراعی و همان زمین پس از تغییر کاربری، آن قدر زیاد است که سود چندین سال کشاورزی در برابر آن ناچیز به نظر می‌رسد.

محسن آشتیانی، مدیرکل دفتر حفظ کاربری اراضی کشاورزی، می‌گوید: «باید برای کشاورز صرفه اقتصادی ایجاد کنیم؛ وگرنه تا زمانی که کشاورزی سود نداشته باشد، زمین‌ها قطعاً قطعه‌قطعه شده و فروخته می‌شوند.» او ریشه اصلی این روند را در اقتصاد زمین می‌بیند: «زمین به محض دیوارکشی و ساخت‌وساز، ارزش

افزوده پیدا می‌کند و همین، بزرگ‌ترین عامل تخریب اراضی کشاورزی است.»

به همین دلیل، تغییر کاربری صرفاً محصول تخلف نیست؛ بلکه محصول تفاوت فاحش ارزش اقتصادی میان تولید غذا و ساخت‌وساز است.

امنیت غذایی روی چه زمینی بنا شده است؟

اگرچه ایران نزدیک به ۱۶۵ میلیون هکتار وسعت دارد، اماکل اراضی کشاورزی کشور حدود ۱۸.۷ میلیون هکتار است؛ یعنی تنها حدود ۱۱ درصد از مساحت کشور. از این میزان نیز بنا به گفته آشتیانی، فقط حدود پنج میلیون هکتار در رده اراضی مرغوب کلاس یک و دو قرار دارند؛ همان زمین‌هایی که بیشترین ظرفیت تولید محصولات کشاورزی را دارند و در عین حال، بیشترین فشار تغییر کاربری را تحمل می‌کنند.

ناصر نویدی، رئیس بخش تحقیقات شناسایی خاک وزارت جهاد کشاورزی، توضیح می‌دهد که بر اساس استانداردهای

ارزیابی خاک، اراضی کلاس یک و دو تقریباً هیچ محدودیتی برای تولید ندارند و به همین دلیل، طبق قانون نباید تغییر کاربری پیدا کنند. اما او هشدار می‌دهد: «مسئله فقط همین اراضی نیست. عمده تولیدات کشاورزی ما امروز در اراضی کلاس سه و چهار انجام می‌شود و اگر آن‌ها را هم در جریان تغییر کاربری قرار دهیم، دیگر اراضی کافی برای تولید نخواهیم داشت.»

آمارهای رسمی نیز این نگرانی را تأیید می‌کند. بر اساس گزارش مرکز پژوهش‌های مجلس، از سال ۱۳۷۴ تا ۱۴۰۴، بالغ بر ۷۸ هزار و ۳۸۵ هکتار از اراضی زراعی و باغی کشور در معرض تغییر کاربری غیرمجاز قرار گرفته است؛ یعنی روزانه حدود ۷.۶ هکتار نکته تلخ اینجاست که این آمار تنها سطح اینبه احداث شده را شامل می‌شود و اراضی محصورشده یا دیوارکشی‌شده را در بر نمی‌گیرد. به عبارت دیگر، آمار واقعی بسیار بیشتر از این رقم است.

صدای کشاورزان از شالیزار تا ویلا

لیلا، شالیکار ۴۵ ساله اهل گیلان، سال‌هاست با زمین زندگی کرده. او می‌گوید: «نسل قبلی بیشتر کشاورزی می‌کردند، اما نسل جدید نه علاقه دارد و نه توان. بچه‌ها پدر و مادرشان را دیدند که چه سختی‌هایی کشیدند. ذهنشان جای دیگری است. ترجیح می‌دهند زمین را بفروشند، بروند شهر، ماشین مدل بالا بخرند یا هر کار دیگری بکنند.»

اما سختی فقط به نسل جدید ختم نمی‌شود. لیلا می‌گوید کشاورزان تا وقتی هزینه‌ی خاصی ندارند، با زمین کنار می‌آیند؛ «تا وقتی پسرشان تصمیم نگیرد که ازدواج کند یا دخترشان به چه چیزی نیاز نداشته باشد، مشکلی نیست. برنج محصولش را می‌دهد. اما وقتی می‌بینند از پس هزینه‌ها بر نمی‌آیند، مجبور می‌شوند که زمین را بفروشند.»

و اینجا پای واسطه‌ها به میان می‌آید. لیلا می‌گوید املاکی‌ها و واسطه‌ها زمین را زیر قیمت می‌خرند. «یک املاکی می‌آید، می‌داند موقعیت خوب است، می‌داند از پس فروش برمی‌آید، زمین را از کشاورز زیر قیمت می‌خرد. بعد با سود کلان می‌فروشد. سودی که بسیار بیشتر از کمیسیون مصوب اتحادیه مشاوران املاک است.»

او تأکید می‌کند که این واسطه‌ها فقط املاکی نیستند؛ «دیارها شور، آشتیانیان، هرکسی که زرنگ‌تر است و ارتباطات دارد، می‌تواند لابی کند، حمایت بگیرد و کارشان را بکند.» به گفته لیلا، تغییر کاربری برای زمین‌های نزدیک به شهر راحت‌تر است و سرمایه‌داران می‌توانند از پس گرفتن مجوز بربیایند. اما کشاورز واقعی سود اصلی را نمی‌برد؛ واسطه‌ها می‌برند.

سازنده چه می‌گوید؟

پژمان، ۳۲ ساله، سازنده‌ای در منطقه ساجویلاخ استان البرز است. او از نگاه دیگر این ماجرا می‌گوید: نگاه کسی که زمین می‌خرد، می‌سازد و می‌فروشد.

پژمان می‌گوید زمین خارج‌افت در کردان متری ۷ تا ۱۰

میلیون تومان خریداری می‌شود. برای یک زمین ۵۰ متری، حدود ۴ میلیارد تومان هزینه می‌شود. اگر کسی بخواهد روی آن بسازد، با هزینه‌ی مصالح امروز ساخت هر متر حدود ۱۳ تا ۱۵ میلیارد برایش تمام می‌شود. «اگر با زمین و ساخت، ۱۳ میلیارد هزینه کرده باشی، باید روی ۲۰ میلیارد مانور بدی.» یعنی حداقل ۵ میلیارد سود.

اما این سود، بدون هزینه و ریسک نیست. پژمان می‌گوید گرفتن اشعاعات برق، گاز و آب برای زمین‌های خارج‌بافت، بین ۶۰۰ میلیون تا ۱ میلیارد تومان هزینه دارد. علاوه بر این، سازنده باید برای کمیسیون ماده ۱۰ هم پول بدهد؛ جریمه‌ای که اگر ساخت‌وساز خلاف باشد، پرداخت می‌شود تا ساختمان تخریب نشود؛ «ماده ۱۰ به نفع دو طرف است؛ هم به نفع شهرداری، هم به نفع سازنده. جریمه می‌دهی و ساختمان می‌ماند.»

فصلی مجازی نیز تصویری متفاوت اما مکمل از این بحران ارائه می‌دهد. در کنار گلایه کشاورزان از سختگیری‌های قانونی، بازار بزرگی از خرید و فروش زمین با وعده «قابلیت تغییر کاربری» شکل گرفته است؛ بازاری که دلالت، واسطه‌ها و تبلیغات گسترده آن را تغذیه می‌کنند.

در چنین بازاری، ارزش اقتصادی زمین نه به کیفیت محصول، بلکه به احتمال ساخت‌وساز وابسته می‌شود. همین موضوع، کشاورزی را به فعالیت کم‌جاذبه و سودآوری زمین را به فعالیت پربسود تبدیل می‌کند.

پژمان می‌گوید: «زمینی که من یک سال پیش متری ۱۰ میلیون خریدم، الان متری ۳۰ میلیون شده. در یک سال، سه برابر میلگردی که ۱۷ هزار تومان بود، الان ۱۸۰ هزار تومان است. همه چیز سه برابر شده.» او می‌گوید در چنین بازاری، هر کسی که زمین دارد ترجیح می‌دهد بسازد یا بفروشد، نه اینکه کشاورزی کند. او در مورد ریسک ساخت و ساز غیر مجاز می‌گوید: «در ایران، با یکی سلام علیک کنی، می‌توانی رفیق شوی. حقوق‌ها پایین است و رشوه راحت‌تر از قانون جواب می‌دهد.»

پژمان می‌گوید: «شهرداری و نیروهای مربوطه، گاهی با دریافت پول، تخریب را متوقف می‌کنند. طرف می‌گوید هوای ما را داشته باش. یک پولی جابه‌جا می‌شود و کار پیش می‌رود. تا ساخته بشود، دیگر تخریب نمی‌کنند. حتی گاهی یک کارت هدیه دو میلیون تومانی هم کارساز است» این یعنی قانون، در عمل، قدرت بازآوردگی خود را از دست داده است.

مرکز پژوهش‌های مجلس نیز در گزارش خود، این واقعیت را تأیید کرده و از «فراهم بودن زمینه تصمیم‌گیری سلیقه‌ای و اعمال نفوذ و رانت در تصمیمات کمیسیون تغییر کاربری» سخن گفته است. همچنین به «قوانین متعارض و ضدتفویض» اشاره شده که خودشان زمینه سوءاستفاده از زمین‌های کشاورزی را فراهم کرده‌اند. جالب آنکه از سال ۱۳۸۷ تا ۱۴۰۴، بالغ بر ۱۰ طرح و لایحه برای اصلاح قانون حفظ کاربری اراضی زراعی و باغ‌ها به مجلس ارائه شده، اما هیچ‌کدام به نتیجه نرسیده است.

ادامه مطلب را در سایت پیام ما بخوانید.

مدیرکل دفتر حفظ کاربری اراضی کشاورزی؛
سالانه حدود ۸۰ هزار مورد تغییر کاربری شناسایی و پنج تا شش هزار مورد قلع و قمع
ساخت‌وساز غیرمجاز انجام می‌شود
اما تا زمانی که انگیزه اقتصادی تغییر نکند برخورد قضایی به تنهایی بازدارنده نخواهد بود

بر اساس آرای وحدت رویه دیوان عالی کشور جرم تغییر کاربری غیرمجاز در زمره جرائم درجه هفت محسوب شده و مشمول مرور زمان سه‌ساله می‌شود
این یعنی اگر از زمان وقوع جرم سه سال بگذرد و پرونده‌ای تشکیل نشود، عملاً مجرم تبرئه می‌شود

آگهی مزایده عمومی املاک شهرداری منطقه ۳ تبریز

شهرداری منطقه ۳ تبریز به استناد مجوز شماره ۱/۱۵۳۵/ مورخه ۳/۲۳/۱۴۰۵ شهردار محترم کلانشهر تبریز، در نظر دارد نسبت به فروش نقدی و اقساطی و واگذاری بصورت اجاره تعدادی از املاک به شرح ذیل از طریق مزایده عمومی و سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به اشخاص حقیقی و حقوقی اقدام نماید. لازم به ذکر است کلیه مراحل برگزاری مزایده از دریافت اسناد تا ارائه پیشنهاد و بازگشتی پاکتها از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) www.setadiran.ir انجام خواهد شد. ضمناً متقاضیانی که عضو سامانه نمی‌باشند جهت شرکت در مزایده باید نسبت به انجام مراحل ثبت نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی اقدام نمایند.

ردیف	شماره قطعه	نوع کاربری	شرایط واگذاری	مساحت (مترمربع)	ارزش پایه هر متر مربع (ریال)	ارزش پایه کل (ریال)	سپرده شرکت در مزایده (ریال)
۱	پلاک ثبتی ۱۴۵ فرعی از ۳۵۴۸ بخش ۲ تبریز - قطعه ۱۴۴ کمربندی میانی میدان تیر سابق	زمین مسکونی	۱۰۰ درصد نقدی	۳۲۸,۸۷	۸۲۵,۰۰۰,۰۰۰	۲۷۱,۳۱۷,۷۵۰,۰۰۰	۱۳,۵۶۵,۸۸۷,۵۰۰
۲	پلاک ثبتی ۳۳۷ فرعی از ۳۵۴۸ بخش ۲ تبریز - قطعه ۳۳۶ کمربندی میانی میدان تیر سابق	زمین مسکونی	۱۰۰ درصد نقدی	۳۳۵,۲۸	۷۷۵,۰۰۰,۰۰۰	۲۵۹,۸۴۲,۰۰۰,۰۰۰	۱۲,۹۹۲,۱۰۰,۰۰۰
۳	پلاک ثبتی ۶۹ فرعی از ۳۵۴۸ بخش ۲ تبریز - قطعه ۶۸ کمربندی میانی میدان تیر سابق	زمین مسکونی	۱۰۰ درصد نقدی	۴۱۴,۵۶	۸۲۵,۰۰۰,۰۰۰	۳۴۲,۰۱۲,۰۰۰,۰۰۰	۱۷,۱۰۰,۶۰۰,۰۰۰
۴	پلاک ثبتی ۴۲۹ فرعی از ۳۵۴۸ بخش ۲ تبریز - قطعه ۴۲۸ کمربندی میانی میدان تیر سابق	زمین مسکونی	۱۰۰ درصد نقدی	۱۹۷,۷۳	۸۲۵,۰۰۰,۰۰۰	۱۷۳,۰۱۲,۷۵۰,۰۰۰	۸,۶۵۰,۶۸۷,۵۰۰
۵	پلاک ثبتی ۵۰۸ فرعی از ۳۵۴۸ بخش ۲ تبریز - قطعه ۵۰۷ کمربندی میانی میدان تیر سابق	زمین تجاری	۱۰۰ درصد نقدی	۱۳۰	۱,۷۵۰,۰۰۰,۰۰۰	۲۲۷,۵۰۰,۰۰۰,۰۰۰	۱۱,۳۷۵,۰۰۰,۰۰۰
۶	پلاک ثبتی ۵۱۰ فرعی از ۳۵۴۸ بخش ۲ تبریز - قطعه ۵۰۹ کمربندی میانی میدان تیر سابق	زمین تجاری	۱۰۰ درصد نقدی	۱۳۰	۱,۷۵۰,۰۰۰,۰۰۰	۲۲۷,۵۰۰,۰۰۰,۰۰۰	۱۱,۳۷۵,۰۰۰,۰۰۰
۷	سرقفلی تجاری در همکف به ارتفاع ۵,۵۳ متر و دو در سه دهانه با عرضهای ۵,۵۳، ۳,۹۰، ۵,۶۰، ۱,۶۵ متر بانضمام سرقفلی بالکن تجاری پلاک ثبتی ۳۴۷ - آخر عباسی نرسیده به میدان فهمیده جنب پمپ بنزین شهید بابایی ۲ مجتمع برلیان	سرقفلی تجاری	۵۰ درصد نقد و ۵۰ درصد اقساط ۶ ماهه	کف ۲۴۶,۰۸ بالکن ۹۹,۸۰	۲,۸۰۰,۰۰۰,۰۰۰	۷۹۱,۲۳۶,۰۰۰,۰۰۰	۳۹,۵۶۱,۸۰۰,۰۰۰
۸	سرقفلی تجاری با ارتفاع ۲,۷۵ متر و دو در سه دهانه با عرضهای ۲,۳۴، ۱,۴۵ و ۷,۴۳ متر (پلاک ثبتی ۲۳۷-۱ و ۲۳۷-۲ و ۲۳۷-۳ و ۲۳۷-۴ و ۲۳۷-۵ و ۲۳۷-۶ واقع در بخش ۶ تبریز)	سرقفلی تجاری	۵۰ درصد نقد و ۵۰ درصد اقساط ۶ ماهه	۳۴,۱۳	۱,۹۰۰,۰۰۰,۰۰۰	۶۴,۸۴۷,۰۰۰,۰۰۰	۳,۲۴۲,۳۵۰,۰۰۰
۹	سرقفلی تجاری با ارتفاع ۲,۷۵ متر و عرض دهانه ۷,۷۸ متر (پلاک ثبتی ۲۳۷-۱ و ۲۳۷-۲ و ۲۳۷-۳ و ۲۳۷-۴ و ۲۳۷-۵ و ۲۳۷-۶ و ۲۳۷-۷ و ۲۳۷-۸ و ۲۳۷-۹ و ۲۳۷-۱۰ و ۲۳۷-۱۱ و ۲۳۷-۱۲ و ۲۳۷-۱۳ و ۲۳۷-۱۴ و ۲۳۷-۱۵ و ۲۳۷-۱۶ و ۲۳۷-۱۷ و ۲۳۷-۱۸ و ۲۳۷-۱۹ و ۲۳۷-۲۰ و ۲۳۷-۲۱ و ۲۳۷-۲۲ و ۲۳۷-۲۳ و ۲۳۷-۲۴ و ۲۳۷-۲۵ و ۲۳۷-۲۶ و ۲۳۷-۲۷ و ۲۳۷-۲۸ و ۲۳۷-۲۹ و ۲۳۷-۳۰ و ۲۳۷-۳۱ و ۲۳۷-۳۲ و ۲۳۷-۳۳ و ۲۳۷-۳۴ و ۲۳۷-۳۵ و ۲۳۷-۳۶ و ۲۳۷-۳۷ و ۲۳۷-۳۸ و ۲۳۷-۳۹ و ۲۳۷-۴۰ و ۲۳۷-۴۱ و ۲۳۷-۴۲ و ۲۳۷-۴۳ و ۲۳۷-۴۴ و ۲۳۷-۴۵ و ۲۳۷-۴۶ و ۲۳۷-۴۷ و ۲۳۷-۴۸ و ۲۳۷-۴۹ و ۲۳۷-۵۰ واقع در بخش ۶ تبریز) - راسته بازار کوچه بازار مشروطه بلوک ۵ (پاساژ زینب پاشا) زیرزمین اول واحد ۳	سرقفلی تجاری	۵۰ درصد نقد و ۵۰ درصد اقساط ۶ ماهه	۶۸,۴۸	۱,۸۰۰,۰۰۰,۰۰۰	۱۲۳,۲۶۶,۰۰۰,۰۰۰	۶,۱۶۲,۲۰۰,۰۰۰
۱۰	سرقفلی تجاری با ارتفاع ۲,۷۵ متر و عرض دهانه ۷,۹۳ متر (پلاک ثبتی ۲۳۷-۱ و ۲۳۷-۲ و ۲۳۷-۳ و ۲۳۷-۴ و ۲۳۷-۵ و ۲۳۷-۶ و ۲۳۷-۷ و ۲۳۷-۸ و ۲۳۷-۹ و ۲۳۷-۱۰ و ۲۳۷-۱۱ و ۲۳۷-۱۲ و ۲۳۷-۱۳ و ۲۳۷-۱۴ و ۲۳۷-۱۵ و ۲۳۷-۱۶ و ۲۳۷-۱۷ و ۲۳۷-۱۸ و ۲۳۷-۱۹ و ۲۳۷-۲۰ و ۲۳۷-۲۱ و ۲۳۷-۲۲ و ۲۳۷-۲۳ و ۲۳۷-۲۴ و ۲۳۷-۲۵ و ۲۳۷-۲۶ و ۲۳۷-۲۷ و ۲۳۷-۲۸ و ۲۳۷-۲۹ و ۲۳۷-۳۰ و ۲۳۷-۳۱ و ۲۳۷-۳۲ و ۲۳۷-۳۳ و ۲۳۷-۳۴ و ۲۳۷-۳۵ و ۲۳۷-۳۶ و ۲۳۷-۳۷ و ۲۳۷-۳۸ و ۲۳۷-۳۹ و ۲۳۷-۴۰ و ۲۳۷-۴۱ و ۲۳۷-۴۲ و ۲۳۷-۴۳ و ۲۳۷-۴۴ و ۲۳۷-۴۵ و ۲۳۷-۴۶ و ۲۳۷-۴۷ و ۲۳۷-۴۸ و ۲۳۷-۴۹ و ۲۳۷-۵۰ واقع در بخش ۶ تبریز) - راسته بازار کوچه بازار مشروطه بلوک ۵ (پاساژ زینب پاشا) زیرزمین اول واحد ۴	سرقفلی تجاری	۵۰ درصد نقد و ۵۰ درصد اقساط ۶ ماهه	۶۸,۸۰	۱,۸۰۰,۰۰۰,۰۰۰	۱۲۳,۸۴۰,۰۰۰,۰۰۰	۶,۱۹۲,۰۰۰,۰۰۰
۱۱	سرقفلی تجاری با ارتفاع ۲,۷۵ متر و عرض دهانه ۷,۴۷ متر (پلاک ثبتی ۲۳۷-۱ و ۲۳۷-۲ و ۲۳۷-۳ و ۲۳۷-۴ و ۲۳۷-۵ و ۲۳۷-۶ و ۲۳۷-۷ و ۲۳۷-۸ و ۲۳۷-۹ و ۲۳۷-۱۰ و ۲۳۷-۱۱ و ۲۳۷-۱۲ و ۲۳۷-۱۳ و ۲۳۷-۱۴ و ۲۳۷-۱۵ و ۲۳۷-۱۶ و ۲۳۷-۱۷ و ۲۳۷-۱۸ و ۲۳۷-۱۹ و ۲۳۷-۲۰ و ۲۳۷-۲۱ و ۲۳۷-۲۲ و ۲۳۷-۲۳ و ۲۳۷-۲۴ و ۲۳۷-۲۵ و ۲۳۷-۲۶ و ۲۳۷-۲۷ و ۲۳۷-۲۸ و ۲۳۷-۲۹ و ۲۳۷-۳۰ و ۲۳۷-۳۱ و ۲۳۷-۳۲ و ۲۳۷-۳۳ و ۲۳۷-۳۴ و ۲۳۷-۳۵ و ۲۳۷-۳۶ و ۲۳۷-۳۷ و ۲۳۷-۳۸ و ۲۳۷-۳۹ و ۲۳۷-۴۰ و ۲۳۷-۴۱ و ۲۳۷-۴۲ و ۲۳۷-۴۳ و ۲۳۷-۴۴ و ۲۳۷-۴۵ و ۲۳۷-۴۶ و ۲۳۷-۴۷ و ۲۳۷-۴۸ و ۲۳۷-۴۹ و ۲۳۷-۵۰ واقع در بخش ۶ تبریز) - راسته بازار کوچه بازار مشروطه بلوک ۵ (پاساژ زینب پاشا) زیرزمین اول واحد ۵	سرقفلی تجاری	۵۰ درصد نقد و ۵۰ درصد اقساط ۶ ماهه	۹۶,۵۰	۱,۸۰۰,۰۰۰,۰۰۰	۱۷۳,۷۰۰,۰۰۰,۰۰۰	۸,۶۸۵,۰۰۰,۰۰۰
۱۲	قطعه زمین با کاربری مسکونی قطعه ۴۱ تفکیکی از ۱۲۴ فرعی از ۱۴ اصلی واقع در بخش ۹ - به آدرس: انتهای خیابان شهید منتظری کوی نرزم انتهای استاد شهریار	زمین مسکونی	۵۰ درصد نقد و ۵۰ درصد اقساط ۶ ماهه	۱۰۹,۵۸	۴۰۰,۰۰۰,۰۰۰	۴۳/۸۳۳/۰۰۰/۰۰۰	۲,۱۹۱,۶۰۰,۰۰۰
۱۳	سرقفلی تجاری واقع در طبقه زیرزمین بلوک B۳ واحد شماره ۲۴ - آدرس: شهرک میل و خودرومایان	سرقفلی تجاری	۵۰ درصد نقد و ۵۰ درصد اقساط ۶ ماهه	۶۹,۳۷	۹۰۰,۰۰۰,۰۰۰	۶۲/۴۲۳/۰۰۰/۰۰۰	۳,۱۲۱,۶۵۰,۰۰۰

املاک جهت واگذاری بصورت اجاره به مدت سه سال:

ردیف	موضوع اجاره	مساحت (مترمربع)	پایه اجاره بهاء ماهانه سال اول (ریال)	پایه اجاره بهاء ماهانه سال دوم (ریال)	پایه اجاره بهاء ماهانه سال سوم (ریال)	جمع اجاره بهاء سه ساله (ریال)	سپرده شرکت در مزایده (ریال)	ملاحظات
۱	اجاره بوفه پارک حافظ	۴۷	۲۰۰,۰۰۰,۰۰۰	۲۶۰,۰۰۰,۰۰۰	۳۳۸,۰۰۰,۰۰۰	۹,۵۷۶,۰۰۰,۰۰۰	۴۷۸/۸۰۰/۰۰۰	خیابان حافظ - پارک حافظ
۲	اجاره ساختمان بوفه پارک کوثر و هزینه نگهداری سرویس بهداشتی پارک کوثر به تعداد ۱۰ چشمه	۱۷۰ مترمربع و ۱۴ متر مربع مساحت آشپزخانه	۳۰۰,۰۰۰,۰۰۰	۳۹۰,۰۰۰,۰۰۰	۵۰۷,۰۰۰,۰۰۰	۱۴,۳۶۶,۰۰۰,۰۰۰	۷۱۸/۲۰۰/۰۰۰	اتوبان شهید کسایی بلوار دفاع
۳	اجاره زمین ورزشی و ایبال ساحلی پارک کوثر	۵۵۰	۳۰۰,۰۰۰,۰۰۰	۳۹۰,۰۰۰,۰۰۰	۵۰۷,۰۰۰,۰۰۰	۱۴,۳۶۶,۰۰۰,۰۰۰	۷۱۸/۲۰۰/۰۰۰	اتوبان شهید کسایی بلوار دفاع
۴	اجاره زمین ورزشی فوتبال پارک کوثر	۵۵۰	۴۰۰,۰۰۰,۰۰۰	۵۲۰,۰۰۰,۰۰۰	۶۷۶,۰۰۰,۰۰۰	۱۹,۱۵۲,۰۰۰,۰۰۰	۹۵۷/۶۰۰/۰۰۰	اتوبان شهید کسایی بلوار دفاع
۵	اجاره بوفه شماره ۱ پارک باغشمال به مساحت ۱۲ مترمربع (استفاده بصورت خانه آش)	۱۲	۲۰۰,۰۰۰,۰۰۰	۲۶۰,۰۰۰,۰۰۰	۳۳۸,۰۰۰,۰۰۰	۹,۵۷۶,۰۰۰,۰۰۰	۲,۸۷۲,۸۰۰,۰۰۰	چهارراه اترش پارک باغشمال - کلیه بوفه‌های پارک باغشمال بصورت یکجا به برنده مزایده به مدت ۳ سال واگذار خواهد شد
	اجاره بوفه شماره ۲ پارک باغشمال به مساحت ۱۲ مترمربع (استفاده بصورت فست فود)	۱۲	۲۰۰,۰۰۰,۰۰۰	۲۶۰,۰۰۰,۰۰۰	۳۳۸,۰۰۰,۰۰۰	۹,۵۷۶,۰۰۰,۰۰۰		
	اجاره بوفه شماره ۳ پارک باغشمال به مساحت ۱۲ مترمربع (استفاده بصورت ذرت فروشی)	۱۲	۲۰۰,۰۰۰,۰۰۰	۲۶۰,۰۰۰,۰۰۰	۳۳۸,۰۰۰,۰۰۰	۹,۵۷۶,۰۰۰,۰۰۰		
	اجاره بوفه شماره ۴ پارک باغشمال به مساحت ۱۲ مترمربع (استفاده بصورت سبب زمینی فروشی)	۱۲	۲۰۰,۰۰۰,۰۰۰	۲۶۰,۰۰۰,۰۰۰	۳۳۸,۰۰۰,۰۰۰	۹,۵۷۶,۰۰۰,۰۰۰		
	اجاره بوفه شماره ۵ پارک باغشمال به مساحت ۱۲ مترمربع (استفاده بصورت کافی شاپ سرد و گرم)	۱۲	۲۰۰,۰۰۰,۰۰۰	۲۶۰,۰۰۰,۰۰۰	۳۳۸,۰۰۰,۰۰۰	۹,۵۷۶,۰۰۰,۰۰۰		
	اجاره بوفه شماره ۶ پارک باغشمال به مساحت ۱۲ مترمربع (استفاده بصورت سوپر مارکت)	۱۲	۲۰۰,۰۰۰,۰۰۰	۲۶۰,۰۰۰,۰۰۰	۳۳۸,۰۰۰,۰۰۰	۹,۵۷۶,۰۰۰,۰۰۰		

- ۱- مبلغ سپرده شرکت در مزایده به صورت ضمانتنامه بانکی یا فیش بانکی به حساب شماره ۱۰۳۱۲۵۸۴۳۱۰۳۱ نزد بانک شهر به نام شهرداری منطقه ۳ تبریز واریز گردد.
- ۲- مهلت دریافت اسناد مزایده از ساعت ۹ صبح روز شنبه مورخه ۱۳/۰۴/۱۴۰۵ تا ساعت ۸ صبح روز شنبه مورخه ۲۰/۰۴/۱۴۰۵ در بستر سامانه ستاد میباشد.
- ۳- مهلت بازگذاری مدارک به صورت الکترونیکی در سامانه ستاد از ساعت ۹ صبح روز شنبه مورخه ۲۰/۰۴/۱۴۰۵ تا ساعت ۹ صبح روز چهارشنبه مورخه ۲۱/۰۴/۱۴۰۵ میباشد.
- ۴- اسناد دریافت شده از سامانه به همراه موارد خواسته شده پس از مطالعه و مهر و امضای دیجیتالی یا فیزیکی باید توسط مزایده‌گر در سامانه بازگذاری گردد.
- ۵- سپرده شرکت در مزایده را پس از بازگذاری در سامانه باید به صورت فیزیکی تا ساعت ۱۰ روز چهارشنبه مورخه ۲۱/۰۴/۱۴۰۵ به دبیرخانه شهرداری منطقه ۳ واقع در خیابان آزادی مابین چهارراه لاله و تقاطع رسالت - شهرداری منطقه ۳ تحویل نمایند.

روزنامه سیاسی – اجتماعی
صاحب امتیاز و مدیرمسئول: روح‌انته خدشی
زیر نظر شورای سردبیری
دبیر ویژه‌نامه‌ها: شبنم شوکیان
مدیر هنری: تبوا صدیان
دبیر دفتر: یاسر خدشی

دبیر محیط زیست: فاطمه باخانی
دبیر گزارش: مهتاب جودکی
دبیر میراث و گردشگری: فرزانه قبادی
دبیر خبر: یاسر مختاری
دبیر صفحه‌آخر: صدف سرداری

دبیر فرهنگ و هنر: زهرا علی ملازاده
صفحه‌آرایی: آتنا شریف‌زاده
کارتنویست: مجتبی ملازاده
بازاریابی و تبلیغات: محمد زز
اداری: فاطمه آقامالیی، شیواکرمی

رتبه روزنامه پیام ما: ۲			
نظرات نویسندگان دیدگاه شخصی آنان بوده و لزوما دیدگاه روزنامه نیست.			
آیین‌نامه اخلاق حرفه‌ای پیام‌ما: www.payamema.ir/akhlagh	آگهی استان‌ها: عرفانه بهرام‌جردی ۰۹۰۵۲۱۲۵۵۹ آگهی‌های تهران: لیلی میرافصل ۰۹۳۹۴۳۷۴۴۶		

ایمیل سازمان آگهی‌ها: payamema.adv@gmail.com
ایمیل تحریریه: khabar.payamema@gmail.com
تلفن: ۰۲۱-۲۸۴۱۹۱۰۰
تلفن: ۰۳۴-۳۲۴۴۸۰۰۶

@payamema ۸۴۹۴ ۳۳۳ ۰۹۰۳
www.payamema.ir
@payamema

اخبار

گزارش «پیام ما» از خلأ حکمرانی آب در معادن کشور

آب‌هایی که در باطله‌های معدن گم می‌شوند

گزارش مرکز پژوهش‌های مجلس نشان می‌دهد بازیابی آب از باطله‌های معدنی، با وجود بحران آب وهزینه سنگین تأمین منابع جایگزین، هنوز در ایران نه سامانه داده ملی دارد، نه متولی واحد ونه الزام قانونی قابل‌پایش

ایپام ما|معدن‌ها همیشه با سنگ شناخته می‌شوند، نه باآب. در تصویر عمومی از معدن‌کاری، کامیون‌های بزرگ، خاک‌برداری، انفجار سنگ‌آهن، مس و طلا دیده می‌شود. اما آبی که در کارخانه‌های فرآوری می‌چرخد، با سنگ خردشده مخلوط می‌شود، در تیکنرها، یعنی حوضچه‌های ته‌نشینی و غلیظ‌سازی، آرام می‌گیرد و بخشی از آن در باطله‌ها جا می‌ماند، کمتر به چشم می‌آید. در سرزمینی که بحران آب هر سال شکل تازه‌ای پیدا می‌کند و تأمین آب برای شرب، کشاورزی و صنعت به مسئله‌ای امنیتی، اقتصادی و محیط‌زیستی بدل شده، همین آب ناپیدا اهمیت بیشتری پیدا کرده است. بررسی تازه مرکز پژوهش‌های مجلس درباره وضعیت بازیابی آب در کارخانه‌های فرآوری مواد معدنی نشان می‌دهد مسئله فقط مصرف آب در معدن نیست؛ مسئله این است که کشور هنوز نمی‌داند آب معادش دقیقاکجا مصرف می‌شود، چه مقدار به مدار تولید بازمی‌گردد و چه مقدار در باطله‌ها از دست می‌رود.

میان چند نهاد است؛ وزارت صنعت، معدن و تجارت، وزارت نیرو، سازمان حفاظت محیط‌زیست و شرکت‌های آب منطقه‌ای هر کدام بخشی از داده در اختیار دارند، اما سازوکاری برای اشتراک‌گذاری منظم، اجباری و قابل‌انکا وجود ندارد. نتیجه همان وضعیتی است که در بسیاری از حوزه‌های آب دیده می‌شود: داده‌ها پراکنده‌اند، تصمیم‌ها جزیره‌ای‌اند و هزینه مطالعات، دوباره ودوباره تکرار می‌شود. درکل گزارش، یکی از معدود نمونه‌هایی‌که تصویر نسبتاً روشنی از تعادل آب آن‌ارائه شده، مجتمع مس سرچشمه است. دراین مجتمع، مصرف‌کل سالانه سه واحد تغلیظ، لیچینگ وپالایشگاه بیش از ۱۱۴ میلیون مترمکعب اعلام شده است. از این میزان، ۷۷ میلیون مترمکعب آب بازچرخانی می‌شود و بیش از ۳۷ میلیون مترمکعب آب تازه مصرف می‌شود. همین استثنا بودن سرچشمه، خود نشان می‌دهد مسئله شفافیت داده در سطح ملی تا چه اندازه جدی است.

مرکز پژوهش‌های مجلس برای همین مسئله، ایجاد سامانه ملی داده‌های آب صنایع معدنی را پیشنهاد کرده‌است؛ سامانه‌ای که با طراحی مشترک وزارت صمت و وزارت نیرو، میزان مصرف آب، منبع تأمین آب تازه و نرخ بازیابی را به تفکیک واحد و ماده معدنی ثبت کند.

خانه معدن

خانه معدن

خانه معدن

خانه معدن

خانه معدن

خانه معدن

خانه معدن

خانه معدن

خانه معدن

خانه معدن

خانه معدن

خانه معدن

خانه معدن

خانه معدن

خانه معدن

خانه معدن

خانه معدن

خانه معدن

خانه معدن

خانه معدن

خانه معدن

خانه معدن

خانه معدن

خانه معدن

خانه معدن

خانه معدن

خانه معدن

خانه معدن

خانه معدن

خانه معدن

خانه معدن

خانه معدن

خانه معدن

خانه معدن

خانه معدن

خانه معدن

خانه معدن

خانه معدن

خانه معدن

خانه معدن

خانه معدن

خانه معدن

خانه معدن

خانه معدن

خانه معدن

خانه معدن

خانه معدن

خانه معدن

خانه معدن

خانه معدن

خانه معدن

خانه معدن

خانه معدن

خانه معدن

خانه معدن

خانه معدن

خانه معدن

خانه معدن

خانه معدن

خانه معدن

خانه معدن

خانه معدن

خانه معدن

خانه معدن

خانه معدن

خانه معدن

خانه معدن

خانه معدن

خانه معدن

خانه معدن

خانه معدن

خانه معدن

خانه معدن

خانه معدن

خانه معدن

خانه معدن

خانه معدن

خانه معدن

خانه معدن

خانه معدن

خانه معدن

خانه معدن

خانه معدن

انصاری در دیدار با معاون دبیرکل سازمان ملل:

بدون صلح، حفاظت از محیط‌زیست ممکن نیست

معاون رئیس‌جمهور و رئیس سازمان حفاظت محیط‌زیست در دیدار با آرمیدا آلپس جاپانا، معاون دبیرکل سازمان ملل متحد و دبیر اجرایی اسکاپ (اسکاپ)، بر آثار مخرب جنگ، تحریم‌های یک‌جانبه و تغییرات اقلیمی بر محیط‌زیست تأکید کرد. و همچنین خواستار تقویت همکاری‌های بین‌المللی، رفع محدودیت‌های ناشی از تحریم‌ها و نقش‌آفرینی مؤثرتر سازمان ملل در ایجاد صلح و ثبات، به‌ویژه در منطقه غرب آسیا شد.

معاون رئیس‌جمهور و رئیس سازمان حفاظت محیط‌زیست در دیدار با آرمیدا آلپس جاپانا، معاون دبیرکل سازمان ملل متحد و دبیر اجرایی اسکاپ (اسکاپ)، بر آثار مخرب جنگ، تحریم‌های یک‌جانبه و تغییرات اقلیمی بر محیط‌زیست تأکید کرد. و همچنین خواستار تقویت همکاری‌های بین‌المللی، رفع محدودیت‌های ناشی از تحریم‌ها و نقش‌آفرینی مؤثرتر سازمان ملل در ایجاد صلح و ثبات، به‌ویژه در منطقه غرب آسیا شد.

اخبار

پیش‌بینی وزش باد شدید

وگرددوخاک در پایتخت

اداره‌کل هواشناسی استان تهران با انتشار گزارشی از وضعیت جوی پایتخت، از روند افزایشی دمای هوا تا روز دوشنبه ۱۵ تیرماه خبرداد و اعلام کرد که در این مدت وزش باد شدید و احتمال خیزش گردوخاک به‌ویژه در مناطق جنوبی و غربی استان پیش‌بینی می‌شود.

بر اساس آخرین واکاوی‌های الگوهای همدیدی و بررسی نقشه‌های پیش‌یابی سازمان هواشناسی، آسمان استان تهران طی پنج‌روز آینده به‌صورت صاف تا کمی ابری خواهد بود. همچنین در برخی از ساعات شبانه‌روز، شهروندان پایتخت شاهد افزایش میزان وزش باد و همچنین افزایش موقت ابر در آسمان استان خواهند بود. بر پایه این گزارش رسمی، از روز جمعه ۱۲ تیرماه تا روز دوشنبه ۱۵ تیرماه، در پارهای از نقاط استان تهران، به‌خصوص در نواحی جنوبی و غربی، گاهی وزش باد شدید و پدیده گردوخاک موردانتظار است. علاوه بر این، طی بازه زمانی امروز تا روز دوشنبه، روند افزایش دمای هوا و ماندگاری هوای گرم در سطح استان تهران پیش‌بینی شده است.

نمی‌کند که درون کارخانه آب کمتری در باطله‌ها از دست بدهد. به همین دلیل، پیشنهاد گزارش روشن است: بازیابی آب از باطله باید صریحاً به آیین‌نامه اجرایی ماده ۱۳۹ اضافه‌شود. استانداردهای فنی برای هر ماده معدنی تدوین شود و صدور یا تمدید مجوز بهره‌برداری بر رعایت این استانداردها مشروط شود.

❗ فناوری هست، اما نتیجه پایین‌تر است

یکی از بخش‌های مهم گزارش، مقایسه عملکرد معادن ایران با نمونه‌های جهانی است. این مقایسه نشان می‌دهد فاصله ایران با استانداردهای جهانی، همیشه از نبود فناوری نمی‌آید. در برخی موارد، معادن ایرانی از فناوری مشابه نمونه‌های پیشرو استفاده می‌کنند، اما نرخ بازیابی پایین‌تری دارند.

در معدن طلای زرشوران، نرخ بازیابی آب ۷۵ درصد اعلام شده است؛ درحالی‌که نمونه Oro de Tambo در شیلی با فناوری مشابه تیکنر و فیلتر فشاری را ۸۴ درصد رسیده است. در بخش مس، سرچشمه و میدوک در کرمان با فناوری تیکنر و مخروط عمیق، فاصله قابل‌توجهی با معدن کبری‌لار در پرو دارند که نرخ بازیابی ۷۷ درصدی برای بازیابی پایین‌تری دارند.

❗ قانون، بازیابی آب را جا گذاشته است
برنامه پنج‌ساله هفتم پیشرفت، صنایع آب‌بر را مکلف کرده است آب مورد نیاز خود را از منابع نامتعارف تأمین کنند. آیین‌نامه اجرایی نیز صنایع با مصرف سالانه بیش از ۱۰هزار مترمکعب آب را صنعت آب‌بر دانسته است؛ تعریفی که بسیاری از واحدهای معدنی را در بر می‌گیرد. در ظاهر، نگاه راه‌رو روشن کرده است؛ صنعت باید از آب متعارف فاصله بگیرد و به سمت منابع جایگزین برود. اما مشکل از همین‌جا آغاز می‌شود. برای تأمین آب نامتعارف، سه مسیر قابل‌تصور است: شیرین‌سازی و انتقال آب دریا، استفاده از پساب شهری و صنعتی و بازیابی آب از باطله‌های کارخانه‌های فرآوری. در اسناد و آیین‌نامه‌های موجود، دو مسیر نخست بیشتر دیده شده‌اند. اما مسیری سوم، یعنی بازیابی آب از باطله، جایگاه الزام‌آور صریحی پیدا نکرده است.

این در حالی است که بازیابی آب از باطله، برخلاف انتقال آب دریا یا تأمین پساب، درون خود کارخانه اتفاق می‌افتد. این روش می‌تواند کم‌هزینه‌تر، نزدیک‌تر و از نظر زیست‌محیطی سازگارتر باشد. با این حال، چون در نظام قانونی به تکلیفی مشخص تبدیل نشده، در عمل بیشتر به‌عنوان یک ملاحظه زیست‌محیطی یا انتخاب مدیریتی دیده می‌شود؛ کاری که بهره‌بردار می‌تواند انجام دهد، اما الزام روشن و عددی برای آن ندارد.

در ایران و عددی برای هیچ ماده معدنی، حداقل نرخ بازیابی آب تعریف نشده است. مشخص نیست کارخانه فرآوری مس باید دست‌کم چه درصدی از آب را بازگرداند، واحد سنگ‌آهن چه استانداردی داشته باشد یا فرآوری طلا با عددی در قانون و مجوز وجود ندارد. پایش نیز بی‌معنا می‌شود و تمدید مجوز بهره‌برداری به عملکرد واقعی معدن در مصرف بازیابی آب گره نمی‌خورد.

خلأ نهادی نیز همین وضعیت را تشدید می‌کند. گزارش مرکز پژوهش‌ها می‌گوید هیچ نهاد متولی واحدی برای برنامه‌ریزی، نظارت و سیاست‌گذاری در مصرف آب صنایع معدنی وجود ندارد. روند فعلی بیشتر به ابتدای کار محدود است: بهره‌بردار میزان آب مورد نیاز خود را به شرکت آب منطقه‌ای اعلام می‌کند و تخصیص بررسی می‌شود. اما پس از آن، اینکه آب چگونه مصرف می‌شود، چه مقدار بازمی‌گردد و چه میزان در باطله‌ها می‌ماند، در یک سازوکار ملی و مستمر پایش نمی‌شود.

افزایش قیمت فروش آب متعارف به واحدهای معدنی، تنها اهرم جدی موجود است. اما فشار اقتصادی، به‌تنهایی سیاست‌آبی نیست. ممکن است بهره‌بردار را به سمت آب دریا یا پساب سوق دهد، اما الزام او را وادار

زغال‌سنگ، حداقل نرخ بازیابی به ۹۰ درصد می‌رسد. در ذوب فلزات آهنی و فرآوری کانه، حداقل بازیابی ۸۰ درصد است. در فرآوری طلا نیز بسته به روش فرآوری، سقف مصرف آب مشخص شده است؛ برای نمونه، در روش شناورسازی، حداکثر مصرف ۹ مترمکعب به‌ازای هرتن کانه است.

این اعداد فقط شاخص‌های فنی نیستند؛ زبان حکمرانی‌اند. در چنین ساختاری، بازیابی آب توصیه نیست، شرط‌آدامه فعالیت است. معدن نمی‌تواند صرفاً با پرداخت هزینه بیشتر یا ارائه گزارش‌های کلی، از اصلاح شیوه مصرف آب عبور کند. اما در ایران، چنین آستانه‌های برای هیچ ماده معدنی تعریف نشده است. بازیابی آب از باطله هنوز در حاشیه سیاست‌های آب نامتعارف مانده، نه در متن نظام مجوزدهی معدن.

❗ هزینه آب‌کی بازمی‌گردد

در سال‌های اخیر، بخش بزرگی از گفت‌وگو درباره آب صنایع معدنی به انتقال آب از دریا گره خورده است. پروژه‌های انتقال آب از خلیج فارس و دریای عمان، برای بخشی از صنایع بزرگ به گزینه‌ای جدی تبدیل شده‌اند. اما گزارش مرکز پژوهش‌ها یادآوری می‌کند که هزینه هر مترمکعب آب انتقالی از خلیج فارس بین ۲۰.۵ تا ۳۰.۶ یورو برآورد می‌شود. با چنین هزینه‌ای، هر درصد بهبود در بازچرخانی آب درون کارخانه، فقط یک اقدام زیست‌محیطی نیست؛ یک صرفه‌جویی اقتصادی نیز هست.

در نمونه مس سرچشمه، هر یک درصد افزایش در نرخ بازیابی آب می‌تواند معادل بیش از ۱.۴ میلیون مترمکعب صرفه‌جویی سالانه باشد. این عدد وقتی کنار بحران آب کشور، فرونشست دشت‌ها، کاهش منابع آب تجدیدپذیر و رقابت فرایند میان شرب، کشاورزی و صنعت قرار می‌گیرد، معنای تازه‌ای پیدامی‌کند. آب مانده در باطله فقط یک اتلاف صنعتی نیست؛ فشاری اضافه بر منابع آب تازه‌است.

سه مسئله اصلی گزارش با هم متصل‌اند. نبود داده شفاف باعث می‌شود تصویر واقعی مصرف آب معادن روشن نباشد. نبود الزام قانونی باعث می‌شود حتی پس از شناخت مشکل، اهرم کافی برای اصلاح وجود نداشته باشد. نبود استانداردهای قابل‌مقایسه نیز فاصله ایران با تجربه‌های جهانی را پدیدار نگه می‌دارد.

معدن بدون آب نمی‌چرخد. این آب هر بار از منابع تازه، طرح‌های بهره‌زینه انتقال و فشار بیشتر بر آبخوان‌ها تأمین می‌شود یا همان آبی که در کارخانه می‌چرخد، با الزام، استاندارد و پایش دوباره به مدار بازمی‌گردد. در سرزمینی که آب هر روز کمیاب‌تر و گران‌تر می‌شود، باطله‌های معدنی دیگر فقط پسماند نیستند؛ این‌آبادی‌که بخشی از آینده آب کشور در آن گم می‌شود.

اخبار

تشنش‌ها، به‌ویژه در غرب آسیا، ایفا کند. به گفته او، صلح پیش‌نیاز حفاظت از محیط‌زیست و تحقق توسعه پایدار است.

در ادامه این دیدار، آرمیدا آلپس جاپانا ضمن تقدیر از نقش ایران در پیشبرد برنامه‌های مرتبط با طوفان‌های گردوغبار در منطقه و اشاره به پیامدهای ناشی از تجاوز نظامی علیه کشور، ابراز امیدواری کرد که با برقراری صلح و ثبات، همکاری‌های منطقه‌ای در حوزه بلایای طبیعی، طوفان‌های گردوغبار و فرونشست زمین تقویت شود.

وی همچنین با اشاره به همکاری‌های پیشین از طریق دفتر منطقه‌ای اسکاپ در ایران (اپدیم) تأکید کرد این تعاملات می‌تواند در آینده نیز ادامه یافته و تقویت شود. سازمان حفاظت محیط‌زیست ایران

چالش‌های محیط‌زیستی کشور، تغییرات اقلیمی و طوفان‌های گردوغبار را از بحران‌های فرامرزی دانست. او افزود: محیط‌زیست محدود

به مرزهای سیاسی نیست و آثار بسیاری از بحران‌ها، کشورهای منطقه را هم‌زمان تحت تأثیر قرار می‌دهد.

انصاری همچنین با اشاره به حلات به صنایع پتروشیمی و پالایشگاه‌های نفت در جریان جنگ، تصریح کرد: این اقدامات موجب آلودگی آب، خاک و هوا شده و آثار آن تنها محدود به ایران نبوده و بخشی از منطقه را نیز تحت تأثیر قرار داده است.

او تأکید کرد: حفاظت از محیط‌زیست بدون صلح و همکاری‌های بین‌المللی امکان‌پذیر نیست. از این رو از سازمان ملل متحد خواسته می‌شود نقش فعال‌تری در ایجاد صلح، ثبات و کاهش

چالش‌های محیط‌زیستی کشور، تغییرات اقلیمی و طوفان‌های گردوغبار را از بحران‌های فرامرزی دانست. او افزود: محیط‌زیست محدود

دریافت اسناد	محل	سامانه ستاد الکترونیک دولت
	زمان	۱۴۰۵/۰۴/۲۳ لغایت ۱۴۰۵/۰۴/۲۴
تحویل ضمانت نامه	مکان	جیرفت- خیابان آزادی سازمان جهاد کشاورزی اداره امور بیمه‌ها و مناقصات
	زمان	تا پایان وقت اداری ۱۴۰۵/۰۴/۲۳
گشایش پیشنهادها	مکان	جیرفت خیابان آزادی سازمان جهاد کشاورزی- امور بیمه‌ها و فرردادها
	زمان	۱۴۰۵/۰۵/۰۲ ساعت ۹:۰۰ صبح

توضیحات: جهت شرکت در مناقصه فوق شرکت کنندگان بایستی از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت به آدرس: (www.setadiran.ir) شماره تماس مرکز پشتیبانی و راهبری سامانه ۰۲۱-۲۷۳۴۹۳۴۰ اقدام نمایند.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۳۰۵/۰۴/۱۳ - **تاریخ انتشار نوبت دوم:** ۱۴۰۵/۰۴/۱۵

شماره آگهی: ۳۳۱۹۲۶۱	روابط عمومی سازمان/ اداره امور بیمان ها و مناقصات سازمان
----------------------------	---

پیام ما دیروز

دیدگاه

«هومن جوکار»

و «سپیده کاشانی»

بازداشت دوباره ابهام دوباره

ایپام ما| «۲۲۶۶» تعداد روزهای میان ۴ بهمن ۱۳۹۶ تا ۲۰ فروردین ۱۴۰۳ است؛ عددی که فاصله بازداشت تا آزادی «هومن جوکار»، مدیر پیشین پروژه حفاظت از یوزپلنگ آسیایی، و «سپیده کاشانی»، کنشگر محیط‌زیست، را نشان می‌دهد. حال سه روز است که فعالان محیط‌زیست دوباره شمارش روزها را از سر گرفته‌اند؛ این بار پس از بازداشت دوباره این دو کارشناس محیط‌زیست و «سیما کاشانی»، خواهر سپیده کاشانی.

حجت کرمانی، وکیل دادگستری، غروب چهارشنبه ۱۰ تیرماه در گفت‌وگو با «امتداد» از بازداشت دوباره هومن جوکار و سپیده کاشانی خبر داد. به گفته او، عصر همان روز مأموران امنیتی با حضور در منزل هومن جوکار و سپیده کاشانی، زوج فعال محیط‌زیستی، ضمن ضبط وسایل الکترونیکی آن‌ها، این دو نفر را بازداشت کردند. کرمانی همچنین گفته است مأموران، سیما کاشانی، خواهر سپیده کاشانی، را نیز بازداشت کرده‌اند.

این وکیل دادگستری در همان گفت‌وگو اعلام کرده است که تا آن زمان، اطلاعاتی از نهاد بازداشت‌کننده در دست نبوده است. او همچنین با اشاره به تعطیلی طولانی پیش‌رو و گفت: «با توجه به تعطیلی طولانی پیش‌رو و بسته شدن مراکز قضایی، این بازداشت‌نگرانی‌ها را برای خانواده این افراد افزایش داده است.»

سه روز پس از این بازداشت و تا زمان تنظیم این گزارش، هنوز مشخص نیست این افراد با چه اتهامی بازداشت شده‌اند. درباره نهاد بازداشت‌کننده نیز اطلاع رسمی منتشر نشده است؛ هرچند بنا بر اطلاع نزدیکان، آن‌ها در تماسی کوتاه از سلامت خود خبر داده‌اند.

در شبکه‌های اجتماعی، تصاویر هومن جوکار و سپیده کاشانی بار دیگر از سوی فعالان محیط‌زیست بازشر شده است. بسیاری از کاربران و کنشگران محیط‌زیست از این بازداشت ابراز نگرانی کرده‌اند. پریش آن‌ها این است: چرا کارشناس محیط‌زیست که در دو سال اخیر فعالیت‌های در این حوزه نداشته‌اند، دوباره بازداشت شده‌اند؟ چه نهادی آن‌ها را بازداشت کرده است؟ چرا در شرایطی که جامعه پس از جنگ به همدلی و ترمیم نیاز دارد، چنین بازداشتی انجام شده است؟ دولت و سازمان حفاظت محیط‌زیست برای شفاف‌سازی این مسئله چه اقدامی کرده‌اند؟

(آگهی تجدید مناقصه عمومی)

شهرداری رفسنجان در نظر دارد بر اساس بودجه مصوب شماره ۱۳۸۷ مورخ ۱۴۰۴/۱۲/۰۴ شورای محترم اسلامی شهر نسبت به کرلیه جرقبیل جهت چاپجایی مصالح در پروژه‌های عمرانی از طریق برگزاری مناقصه عمومی اقدام نماید. لذا از کلیه شرکت‌های واجد صلاحیت که توانایی لازم جهت شرکت در مناقصه را دارند، دعوت بعمل می‌آید نسبت به دریافت اسناد و اطلاع از شرایط شرکت در مناقصه به سایت سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) مراجعه نمایند.

مهلت دریافت اسناد از سامانه ستاد تا پایان وقت اداری مورخ ۱۴۰۵/۰۴/۲۳
آخرین مهلت ارائه پیشنهادات از طریق سامانه مذکور تا پایان وقت اداری مورخ ۱۴۰۵/۰۵/۰۴
(لازم به ذکر است شهرداری رفسنجان در رد یا قبول تمام یا هر یک از پیشنهادات مختار است.)
مهلت تحویل ضمانتنامه بانکی شرکت در مناقصه ۲ روز قبل از بازگشایی پاکات
تلفن تماس ۰۳۴-۳۴۲۵۸۸۰۱

اداره ارتباطات واموربین الملل شهرداری رفسنجان

آگهی مفقودی

برگ سبز با فاکتور فروش خودرو، خودرو سواری - سواری - سیستم: پُرُو تپ: PARS XU7P به رنگ: سفید - روغنی مدل ۱۴۰۲: به شماره موتور: 125K0182142 و شماره شاسی: NAANA15E2PK265443 به شماره پلاک: ۵۳ ۱۳۶ ۴۱ ایران ۴۱ به نام: مهران کرمی نسب به شماره ملی ۰۹۰۷۳۳۸۵۷ مفقود گردیده و در وجه اعتبار ساقط است.

رویدار جنوب